

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Dersom jeg vilde besvare det Spørgsmaal, som det ærede Medlem rettede til mig, med et Ja, tror saa ikke det ærede Medlem med mig, at Stillingen for en Regjering kunde blive den, at den ikke i April Maaned havde nogen som helst Udgift, som den var berettiget til at udgive? Det staar jo i dette Things Magt, inden Finantsloven forlader det, at sløise ikke blot, hvad det anser for nødvendigt, men ogsaa løbende Udgifter, absolut nødvendige Udgifter, saaledes altsaa, at naar blot en Sløfning fra dette Things Side er tilstrækkelig til at gjøre Udgifternes Afholdelse efter 1ste April umulig, saa vil denne Lov af dette Thing alene kunne gjøres fuldstændig ubrugelig for enhver Regjering. Dette er mit Svar til det ærede Medlem. Kan han garantere mig, at ikke dette Thing vil søge at gjøre en Finantslov umulig for en Regjering i April Maaned ved at nægte Udgifter derpaa? Ja, selv om det ærede Medlem kunde garantere dette for dette Thing og lige overfor dette Finantslovsforslag — hvad jeg meget betvivler, at det ærede Medlem kan — vilde det lige fuldt være uforsvarligt at gaa ind derpaa, thi det ærede Medlem kan ikke garantere, hvad Fremtiden kan bringe lige saa lidt for dette Thing som overhovedet for nogen Forsamling; han kan ikke garantere, hvad den i et politisk Diemed kan finde det hensigtsmæssigt og rigtigst for sit Vedkommende at gjøre for at umuliggjøre Kongens Regjering, og det vilde være Betydningen deraf. Hvad er Forskjellen paa en Finantslovnægtelse og saa paa en Rasering af Finantslovsforslaget, f. Ex. en Reduktion af 10%? Der er en formel Forskjel, men i Realiteten er det Et og det Samme, og foretages en saadan Operation for den 1ste April fra et af Thingenes Side, vil det sige det Samme som, at et saadant Lovforslag er absolut ubrugeligt for enhver Regjering. Det ærede Medlem vedbliver at paastaa, at Forslaget vil give Regjeringen Ret til at afholde enhver Udgift, som er opført paa Finantslovsforslaget, idet enhver saadan Udgift efter hans Mening kan betegnes som nødvendig, men dermed er Regjeringen jo slet ikke angreløst. Dersom den udreder unødvendige Udgifter under Betegnelsen nødvendige, bærer den sit fulde Ansvar derfor; dersom vi ville se, hvorledes Forholdet var i det saa ofte omtalte Aar 1881—82, tror da det ærede Medlem, at man i dette Aar udreder under Navn af løbende Udgifter, og hvad Regjeringen ansaa for nødvendige Udgifter, i Birkeligheden Alt det, man havde fore-

slaaet paa Finantslovsforslaget? Saa ingen Maade. Man udreder ikke en Gang det, som begge Thing havde været enige om. Den ærede Ordfører for Udvalget i dette Thing udtalte derom med Beklagelse, at skjøndt en betydelig Del Bevillinger bag efter blev givne ved Tillægsbevillingsloven, var der dog et Beløb af over 2 Millioner Kroner fordelt paa ca. 120 forskjellige Poster, der ikke var kommet til Anvendelse, skjøndt begge Thing derom havde været enige ved den foregaaende Forhandling. Der er altsaa Bevis for, at i dette Aar, 1881—82, har Regjeringen ikke benyttet den Bemyndigelse, den havde, i Forbindelse med den Pligt, den havde til at varetage Statens Løb, paa nogen Maade i en saadan Udstrækning, at den udtømte sit eget Finantslovsforslag, ja den udreder ikke en Gang, hvad man i begge Rigsdagens Afdelinger havde været enig om. Jeg tror, at naar det ærede Medlem atter i Dag kom til at sige, at alle Brikkerne paa § 28 bleve udfyldte ved Forslag, der vare forelagte i Landstinget, saa har det ærede Medlem vistnok overset, at Grunden til, at der ikke, i alt Fald ikke i synderlig Maade, bliver Brikker at udfylde i § 28 ved Lovforslag i dette Thing, ligger hos Thinget selv, som har afvist Behandlingen af disse Love. Der maa det ærede Medlem søge Grunden til, at saa mange Love medførende Udgifter, som endnu ere levende i Landstinget, opføres paa § 28, medens der er forholdsvis saa — maasse ingen — der foreligger i dette Thing. Det er det ærede Things egen Skyld, fordi det har raseret disse Forslag. — Hvad § 27 angaar, skal jeg erkende Berettigelsen af det ærede Medlems Kritik; jeg hævder paa ingen Maade Hensigtsmæssigheden af denne § 27, men jeg tror virkelig, der hører Mere til end blot en Finantsministers egen personlige Opfattelse af det Spørgsmaal for at forandre den Posteringsmaade paa Finantslovene, som har vundet Hævd gjennem en Række af Aar; selv om Finantsministerens personlige Anskuelse falder sammen med den Anskuelse, det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgfreds har, er det ikke nok til at forandre en Posteringsmaade paa Finantsloven, der gennem saa mange Aar har vundet en vis Fasthed; og jeg tilføjer, det har sin store Bekvæmlighed, at man det ene Aar efter det andet kan finde lignende Udgifter paa de samme Steder i Finantsloven.

Det ærede Medlem syntes at interessere sig meget for min Stilling til Pressen. Jeg kan berolige det ærede Medlem med,